

Gyldenposten

Organ for Loge nr. 122 Gyldenborg.

Nr. 3 2020 årgang 20.

Vennskap

Kjærlighet

Sannhet

Leder i Gyldenposten

Kjære Brødre

Vi gikk inn i 2020 med blanke ark og mange planer for det nye året. Lite ante vi om den pandemien som etter hvert skulle ramme oss alle på ulikt vis. Gjennom året har vi opplevd at noen har mistet sine kjære. Permitteringer og oppsigelser har blitt nærmest dagligdagse begrep. Smittevernstiltak og restriksjoner har blitt en tilstand jeg tror vi må leve med i lang tid fremover. Med store begrensninger for sosial omgang, og vi lurar på hvordan fremtiden vil bli

Året går tross alt dette mot sin ende og vi står foran en julefeiring, som på grunn av pandemien vil bli annerledes enn vi er vant til

Fra tidenes morgen har ingen høytid vært så preget av tradisjoner som julen. De fleste vil at det meste skal være slik det alltid har vært disse dagene. Rutinene og ritualene skal være de samme år etter år.

I julen står familien i en særklasse. I år samles vi, i begrenset omfang, med våre kjære. Vi holder fast på mange av de gamle tradisjonene, og varmer oss i hverandres nærhet. Og vi trenger nærhet i disse dager, for intet beskytter oss bedre mot ensomhet enn å ha samvær med familie og venner.

Det er derfor viktig at vi i denne tid strekker ut en hånd til våre medmennesker. For særlig høytider som er preget av samvær og sosiale opplevelser, kan mange føle det vanskelig dersom man ikke har noen å dele dette med.

Hva med å ta en telefon. Det er ikke alltid så mye som skal til. Men kan utgjøre en stor forskjell for den som trenger det. La oss som Odd Fellow brødre prøve å utgjøre denne forskjellen.

Til slutt vil Gyldenposten ønske sine lesere en riktig God Jul og et fremgangsrikt Godt Nyttår.

Kåre Rogne
Redaktør

Redaksjonen består av:

Ansvarlig red; OM Jens-Erik Onsrud, red: Eks OM Kåre Rogne, Sekr. Terje Olav Rundtom, Herold Geir Marin Pilskog (redigering) Eks OM Finn Krog og br. Egil Roar Øiseth og br. Hans Dyblie
Redaksjonen avsluttet 17. desember.2020

Nytt fra sekretæren

Vi gratulerer

06.10 Jens-Erik Onsrud	60 år.
07.10 Egil Rymoen	60 år
14.10 Sæmund Stenersen	75 år
15.10 Lars Gulbrandsen	50 år
01.11 Andreas Hemma	80 år
18.11 Baard Kolsgaard	50 år
13.12 Morten Sønsterudbråten	45 år
23.13 Bjarne Bråten	75 år

25-år's medlemskap, VeJu ikke tildelt pga. avlyst møte

18.09 Jan Erik Bjerknes
18.09 Jan Reidar Engebretsen
18.09 Leif Kristiansen

Overmester har ordet

Kjære Brødre

Vi er nå inne i den mørkeste tiden av året. Det positive med det, er at nå begynner det snart å bli lysere og lengre dager igjen. Positivt er det også at de første vaksinedosene mot Covid 19 nå er satt, så da får vi håpe at vi snart er ferdige med denne pandemien og kan begynne å nærme oss en normal omgang med hverandre igjen.

Som alle sikkert vet, så har det blitt så som så med logeaktiviteter i løpet av høsten. Enkelte Loger har nok arrangert flere møter enn oss, men vi har rett og slett ikke tatt sjansen på flere enn de to vi har hatt. Vi har i perioden hatt flere kollegiemøter for bl.a. å diskutere hva vi skal gjøre, og det har hele tiden vært full enighet i kollegiet om de valg vi har tatt.

Men to møter har vi da fått gjennomført. Det første møtet som var den 19.oktober, var et enkelt arbeidsmøte. Det møtte ca. 30 Brødre denne kvelden, og jeg synes vi klarte å få til et bra møte både oppe og nede selv med de begrensningene smittevernreglene medførte. Jeg synes i hvert fall det ble en trivelig kveld, og den tilbakemeldingen har jeg fått fra flere andre også.

Det ble så søkt DSS om å få holde flere møter, og vi bestemte oss så for at det neste møtet skulle bli gradspassing til Den Høye Sannhets Grad. Dette møtet ble da den 2. november, og Brødrene Tor Einar Fodnes, Hans Dyblie, Sten Morten Opseth, Kurt Bredeesen og Jan Østvik fikk da tildelt Den Høye Sannhets Grad med de tilpassinger som krevdes for å overholde smittevernreglene.

På dette tidspunkt var vi innstilt på å fortsette å ha møter fram i mot

jul, men så begynte plutselig smittesituasjonen å forverre seg. Vi hadde diskusjoner i kollegiet hvordan vi skulle forholde oss til dette, men så kom beskjeden fra Storlogen om at all møtevirksomhet skulle innstilles inntil videre.

Men selv om det ikke er noe møtevirksomhet, så er det da litt aktivitet likevel. Jeg vet at f.eks. nominasjonsnevnda har vært i aktivitet, og redaksjonen i Gyldenposten står på for å utvide vår kulturelle horisont med tidenes julenummer.

Det har også i år blitt kjøpt inn, pakket og fordelt twist til alle syke- og eldrehjemmene i distriktet. Dette er noe alle de fire Logene på huset samarbeider om. De fire Logene har også i år sammen gitt kr 10.000,- til Frelsesarmeens julegyteaksjon og kr 10.000,- til Røde Kors sin Juletreaksjon. I disse dager er også Nevnd for omsorg i gang med å levere ut blomster til enkene etter våre avdøde Brødre.

Jeg vil så få avslutte med å ønske alle Brødrene en riktig god og fredfull jul, og ett riktig godt nyttår, med tro på at vi litt ut i det nye året igjen kan treffes på et Logemøte.

Med Broderlig hilsen

I Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

Jens-Erik Onsrud

Overmester

Undermester har ordet

Kjære Brødre

Nå nærmer julen seg med stormskritt, og jeg håper dere alle er friske og raske. Adventstiden i år er spesiell, mange har store forventninger til både den forestående julehelgen og til når vår normale hverdag er tilbake igjen. Vi fikk gjennomført et arbeidsmøte og et møte med gradspassing i DHSG før det igjen ble stengt for møter.

Det er trist synes jeg, men vi må først og fremst tenke på helsa. Skulle vi være så uheldig at en av brødrene hadde med seg smitten inn i et møte, ville det fått store konsekvenser, vi er jo for så vidt i risikogruppen nesten alle.

Jeg må få lov å gratulere dere som fikk DHSG i høst. Nå kan dere være med på alt i losjesalen, og dere er også valgbare til forskjellige verv. Det er fortsatt to grupper som mangler gradspassing, men vi håper dette kan gjennomføres i løpet av vinteren/våren 2021. Vi har ikke hatt noen søkere til medlemskap, hvilket er et tankekors. Hva kan vi gjøre for å markedsføre oss? Her er arbeidet i nemnda for styrkelse og ekspansjon meget viktig, men vi har alle en real jobb å gjøre her. Vi kjenner vel alle noen som vi kan snakke med om det losjen handler om, så gjøre et forsøk.

Vi i kollegiet har hatt noen møter for å holde oss sånn noenlunde oppdatert på situasjonen i losjene i Norge. Samtidig prøver vi å planlegge litt for møtene videre, men pga. Covid-19 er ikke dette enkelt. Det skjer lite i losjesammenheng, og det ser ikke ut til å bli mer aktivitet på en stund.

Jeg vil ønske alle brødre en god og fredfull jul og et godt nytt år, både privat og i losjen!

I VKS

Arild Bråten

Eks OM har ordet

Kjære brødre

Ja hva skal man egentlig skrive om i disse tider da det meste av vår virksomhet ligger brakk. Jo det må i tilfelle være at vi i alle fall har gjennomført 2 logemøter siden forrige gang Gyldenposten ble gitt ut. Vi startet med et vanlig arbeidsmøte og så en gradspassing til Den Høye Sannhets Grad.

Etter egen oppfatning synes jeg at begge møtene ble vel gjennomført, men spesielt gradspasseringen ble utført på en utmerket måte selv med de restriksjonene vi er underlagt.

En ting som bekymrer meg mer og mer etter som tiden går uten at vi kan avvikle møter er at det er veldig lett å falle ut av logearbeidet, og det å føle tilknytningen til logen. Jeg er redd for at hvis nedstengingen blir for langvarig er det en milepel å ta opp igjen tilknytningen til logelivet. Det å legge det inn i kalenderen og faktisk gå på møtene når de starter opp igjen er for logen livsviktig. For oss som har et embeder tilknyttet embedskollegiet er det nok ikke så farlig, men tenker på alle brødrene som går på møtene for å få et avbrekk i

hverdagen og det sosiale aspektet på ettermøtene, kan avstanden til logen bli noe lengere. Jeg håper jeg tar feil og oppfordrer derfor alle brødrene om å tenke litt på Odd Fellow og Loge 122 Gyldenborg med jamne mellomrom, slik at kontakten opprettholdes og at lysten til å gå på møter er der når vi kan starte opp igjen. Logen er avhengig av at alle stiller opp for den.

En annen ting vi også må reflektere over er rekrutteringen. Nå som ordenen på en måte ligger i dvale, er det ikke like lett å ta initiativ til å tenke på å vekke interesse for å få med flere inn i logen. Men her må alle brødrene allerede nå begynne å starte tankevirksomheten i retning av om det er noen de vil invitere til Venneaften når vi en gang, forhåpentlig vis på nyåret, kommer i gang igjen. Etter en sånn periode er det enda viktigere enn noen gang, for Logen er helt avhengig av en god rekruttering for å overleve.

Hvor lang tid unntakssituasjonen vil vare er det ingen som med sikkerhet kan svare på, men selv om jeg er født optimist er jeg redd for at dette vil dra ut i tid før vi er i gang igjen. Kanskje ikke før til våren 2021.

Med dette vil jeg ønske alle brødrene og deres familie en fredfull God Jul og et koronafritt Nytt År.
Denne hilsenen går også til bror Overmester og hans familie fra alle brødrene i Loge 122 Gyldenborg.

Hilsen i VKS
Roar Gusterudmoen
Fung. Eks.OM

Storrepresentanten har ordet

Kjære brødre

Nå er snart dette spesielle året ved sin slutt og tenk hvor lite vi visste om hva som var oss i vente i 2020 og bra er vel det på mange måter. Selv om vi lever i en verden «vi moderne mennesker» som har tatt lange skritt i bedre medisiner, forskningsviten osv. så er vi fortsatt meget sårbare.

Men vi får krysse fingrene for at ny vaksine kan få bukt med viruset og det må være den beste julegaven til alle i år verden over.

Logen har som dere kjenner til vært sterkt berørt av situasjonen som covid-19 har forårsaket. Møtevirksomheten har nesten helt stoppet opp og annen virksomhet i Logen og Distriktsrådet har også hatt begrenset virksomhet, det meste er satt på vent som naturlig er ut fra de retningslinjene sentrale myndigheter gir. Men selv om vi er i en pandemi situasjon er det ikke noe i veien for at vi kan forespørre aktuelle nye resepiender og vi kan tilby de nærmere informasjon både i og utenfor logehuset, så bare si ifra om dere har aktuelle resepiender.

Har tatt med noen kloke ord fra Tomine, 91 år gammel i ett intervju:
-Jeg ser at det skal mer til for å være blid og fornøyd i dag. Spesielt de unge tror jeg sliter med høye krav. Før var lykken bare det at far kom inn med et stort favne ved om kvelden så vi kunne kose oss med varme i ovnen. I dag glemmer nok mange å glede seg over slike hverdagslige ting.

Hvorfor tror du at det er mye depresjon i dag?

- Livet vil føles tungt i motgang om man ikke har vedkjent at livet ikke alltid er søtt. Før visste vi at livet ikke var smertefritt. I dag skal livet være så glansfullt at man ikke en gang kan si at man har en dårlig

dag. Vi lever under gode forutsetninger, men det betyr ikke at livet alltid vil være perfekt.

Er du trist noen ganger?

- Selvfølgelig. Noen gang tenker jeg tunge tanker, for eksempel når kroppen ikke er helt frisk eller når jeg hører triste nyheter, men da bruker jeg å synge, det letter alltid på humøret.

Hva er oppskriften din på lykke, Tomine?

- Det er å glede andre, da får man glede tilbake.

Hvordan gjør du det?

Vil få ønske alle en riktig God Jul og Godt nytt år
Med hilsen i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

Svein Erik Børslungen
Storrepresentant

DSS har ordet

Kjære Brødre i Distrikt nr.25 Kongsvinger og Romerike

Dette siste året har vært preget, og er preget, av Covid-19. Alle lurte vi på hvordan fremtiden vil bli. Særlig krevende har det vært for dem som har vært innlagt på sykehus og ulike helseinstitusjoner, og for deres nærmeste..

Det er derfor viktig særlig i år å vise ekstra omtanke og nestekjærlighet for sin familie, venner, naboer og for våre brødre. Det er så enkelt som å ta en telefon og spørre hvordan står det til, har du

det bra og er det noe jeg kan gjøre for deg.

Jeg håper at vi nå snart får en vaksine på plass, slik at vi kan komme tilbake til normalt liv alle sammen, med logemøter og alt det vi ikke har kunnet gjøre i år.

Jeg savner dere alle sammen og ser frem til å treffe dere igjen i Leiren og i Logene i 2021.

Med første vers av Inger Hagerups Adventsvers ønsker jeg alle mine brødre med familier i Distrikt nr. 25 Kongsvinger og Romerike en hyggelig adventstid, en riktig god og fredfull jul og alt godt for det nye året 2021.

Så tenner vi et lys i kveld, vi tenner det for glede
Det står og skinner for seg selv og oss som er tilstede
Så tenner vi et lys i kveld, vi tenner det for glede

Med broderlig hilsen
i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet
Knut Østbøll
DSS

Gode brødre

Menneskeslekten har til alle tider blir utsatt for trusler og påkjenninger. Det hører med til det å være menneske. Påkjenninger kan ha to motsatte virkninger. Enten bryter de oss ned, eller så bygger de oss opp. Vi kan også legge til at enten lærer vi noe nytt av dem, eller så lærer vi ikke noe. Det har vært mange pandemier og naturkatastrofer opp gjennom historien. Så sent som omkring 1920 hadde vi i Norge Spanskesyken hvor nærmere 20.000 nordmenn døde.

Også i Odd Fellow historien dukker pandemier og naturkatastrofer opp. Møtene i Lodge Washington måtte stoppe opp på våren og sommeren 1819 fordi det brøt ut «Gul feber» i Baltimore. Det som er interessant med dette utbruddet er at sykdommen skapte vekst i den nye logen. Det var måten den nye Odd Fellow logen løste utfordringene som sykdommen førte med seg, som vakte oppsikt. Logebrødrene var for det første forsiktige med ikke å være smittespredere. Og for det annet hjalp de både logens egne brødre, og andre som hadde det vanskelig. Det altruistiske sinnelaget skapte et positivt omdømme i Baltimores omgivelser som tidligere heller hadde vært skeptiske til Odd Fellow Ordenen.

Da Chicago brant nesten ned til grunnen ved den voldsomme bybrannen i 1871, var Odd Fellow Ordenen en av de første og største deltakere i hjelpearbeidet og gjenoppbyggingen. Brannens voldsomhet og omfang gjør at den sammenlignes med bybrannen i London i 1666. Hundrevis av mennesker omkom og nærmere

100.000 ble husløse i løpet av et par dager. Odd Fellow Ordenens søstre og brødre ble berømmet for sin vilje og evne til å hjelpe med det de hadde. Den hjelpen som ble gitt, gav Odd Fellow Ordenen et enda bedre omdømme.

Nå har vi hatt vår egen pandemi gående siden mars måned. Lenge så vi bare mørke og ikke noe lys i tunellen. Nå tror vi at effektive vaksiner er ganske rett rundt hjørnet. Det skal vi glede oss hjertelig over.

Men hva vil vi si når pandemien er over? Har vi erfart at det Odd Fellow Ordenen alltid har hevdet at gode intensjoner er mer enn ord? Pandemien har, ifølge regjeringen, medført omfattende ensomhet. Hvordan har vi som Orden løst den utfordringen? Vi har utallige fortellinger om hva embedsmenn gjør for logenes medlemmer. Det er både flott og riktig. Men skal vi virkelig bekjempe ensomhet, må hver enkelt av oss gjøre noe. Hva om vi hver dag tok kontakt med et medmenneske? Det ville i løpet av ett døgn skape 22.000 kontakter. I løpet av en uke vil det skape 154.000 kontakter og kontaktene bør gå til dem som trenger det mest.

Jeg maner vanligvis ved juletider søstre og brødre om å vise det altruistiske hjertelag som er noe av livsnerven og det karakteristiske trekk i vår Orden. Som vi strakte vår hjelp til alle ved den gule feber i 1819, og som vi hjalp alle som ble rammet av brannkatastrofen i 1871, er det vår utfordring nå ved slutten av 2020 å hjelpe til der vi kan. Kan det finnes noen bedre måte å feire jul på?

Med broderlig hilsen i
Vennskap, Kjærlighet og Sannhet
Morten Buan
Stor Sire

Knivskarp Undermester

Av bror Hans Dyblie

Undermester Arild Bråten i Loge nr. 122 Gyldenborg ble pensjonist i 2018 etter et langt yrkesliv i bilens tjeneste. Arild er født og oppvokst på Årnes, og etter folkeskole og realskole flyttet han til Oslo hvor han fikk fagbrev i bilfaget i tillegg til utdanning ved Oslo Elementærtekniske Skole. Etter noen år i Oslo flyttet han til Kongsvinger hvor han i årenes løp jobbet både hos Foss, Vinger Bil, Kongsvinger Auto og flere andre bilfirmaer hvor han opparbeidet seg nyttig erfaring og god kjennskap til mange bilmerker. På grunn av plager med ryggen gikk han over i pensjonistenes rekke i 2018. Men en tilværelse som ørkesløs pensjonist var ikke noe liv for en aktiv person som Arild, og derfor utvidet han sin mangeårige hobbyaktivitet som knivmaker da ryggen ikke ville mer.

Givende hobby

Arild Bråten har i årenes løp opparbeidet seg et godt rykte som en knivmaker med sans for kvalitet og solid håndarbeid, og å få innpass i ”Furtebua” til Arild hvor orden, system, riktig arbeidsredskap og lukt av lær og mange forskjellige tresorter er med på å gjøre et besøk her til en god opplevelse. –Jeg har for lengst passert 200 store og små kniver her i ”Furtebua”, men denne hobbyen gjør meg ikke rik. For jeg tar ikke mer enn 700 kroner for en ferdig kniv, men det som gir meg mest glede er at ”kundene” er fornøyd med resultatet av arbeidet, avslutter han før han enda en gang viser frem en kniv som er et håndarbeid av ypperste klasse.

Undermester Arild Bråten viser frem to av sine vel 200 kniver han til nå har laget i ”Furtebua” i Malmveien 1 i Hallbekken på Skotterud.

En kniv som Arild laget for mange år siden.

Fire ferdige kniver med skarpe stålblad.

Ei slire må passe perfekt til kniven før Arild er fornøyd.

Ferdige kniver med selvlaget skaft og slire. Skaftene er laget av blant annet seljerot, kirsebær, bjørk og elghorn.

Det går med mange meter lær for å lage 200 slirer.

Min barndoms juletefest

På 50-tallet var tredje juledag en stor festdag for oss ungene på Matrand, for da var det juletefest i kirkestuen. I min barndom var jul noe vi så frem til med lengsel og glede, for i tillegg til julaften var juletefesten tredje juledag en stor begivenhet. Jeg begynte på skolen med det gammelmodige navnet Matrand Smaaskole og Kirkestue høsten 1958, men mange år før dette var jeg med og gikk rundt juleteet tredje juledag i kirkestuen. En kirkestue som var akkurat så stor at alle elevene med mødre fikk plass rundt juleteet hvor stjerna i toppen rakk helt til taket. Det jeg husker best fra gangen rundt juleteet var de gjeve lysene og den glade sangen. For i flere uker før jul hadde ”frøken Brekke” lært oss de fleste julesangene med det som resultat at sangen i kirkestuen klang høyt og vakkert på juletefesten. Og derfor ble ”Så går vi rundt om en enebærbusk”, ”Jeg gikk meg over sjø og land”, ”Deilig er den himmel blå”, ”Du grønne glitrende tre go` dag” og mange andre julesanger sunget av hjertens lyst.

Etter sangen og gangen rundt juleteet var det servering, og hvert år hadde mødrene med seg smørbrød eller ”brødkiver med egg og ansjos” i skoer, og sammen med varm kakao ble dette festmåltidet servert i klasserommet ved siden av kirkestuen. Og etter mat og kakao kom den årlige julenissen på besøk og delte ut poser med appelsiner og litt femtitalles-godteri.

Men selv om det fortsatt står i sirlig skrift over inngangsdøren årstall 1918 og Matrand Smaaskole og Kirkestue har skolestua stått tom i over 50 år og juletefesten er en saga blott. Men for oss som var elever på Matrand ”før i væla” er de gode minnene fortsatt med.

Matrand Smaaskole og Kirkestue sto ferdig i 1918, men fortsatt står navn og årstall over inngangsdøra

M.b.h.
Hans Dyblie

En enkel historie fra en tilårskommen bror.
Historien kan med velvilje relateres til et par av våre budord og et ritual.

BUDSKAP FRA ET VINDFALL.

Denne, fra mine barneår velbrukte sti. Dette av buskap og mennesker nedtråkkede får i halvmørket mellom skjermende og truende trær, hvor den gang ville dyr og eventyrskikkelser lurte mellom trestammene.

Du stod der den gang – en kjernesunn, grønnkledd kjempe av en gran, hvor trosten bygget sitt rede og klatrende barn hentet livgivende styrke og glede. Dine brede og trygge grener ga også ly for tunge regndråper eller også skygge når solen stekte midtsommers.

Jeg fulgte nok ikke bare stier, smale stier, på min vandring, men heller de mer eller mindre tradisjonelle, ferdigtråkkede spor og brede veier i livets oppløftende vekstfase – tilsynelatende frimodig og sikker med kortsiktige mål. Selv om usikkerheten, som er så viktig å skjule, lå like under huden. Det var perioden da man bygget selvfølelsen og styrken gjennom de positive inntrykk og signaler en mottok, og sjelden takket for, og selv ga støtte og hjelp til så altfor få. Det var da man slo ut håret i yr vårglede – uten tanke på den uunngåelige høsten som kommer.

Siden etter mange år så jeg deg igjen, gamle venn, - mager og grå, skrukket i barken. Ja skinndød stod du der i mange år. Ukueligholdt du deg oppreist, selv om dødsstivheten stanset sevjeflyten.

Men i vinter, knuget av snøtyngden, sloss du forgjeves i vinterstormen med siste rest av din fordums fiberstyrke – til du segnet om, gikk i kne for første og siste gang. Og stengte min lettvinde gange på stien., som

Spørsmål jeg må stille meg når du viser meg din skjebne på denne måten.

Skal jeg velge å fortsette min vei som planlagt, men gå den lange vei rundt din hindring, som Bøygen gå, utenom, og bare si: «Fred være med deg, gamle venn»

Eller skal jeg sette meg ned, stryke over din døde, ru hud, minnes din storhet – og skal min avskjed til deg være: «det var trist, men kunne du ikke falt i motsatt retning»

Hvordan møter jeg de uunngåelige, uforutsette hindringer på min daglige vandring? Blir alle alternativer alltid vurdert?

Men antagelig falt du, gamle venn, med fullt overlegg nettopp slik for å gjøre meg oppmerksom på din skjebne, gi meg noen tankevekkende tips og gode råd om min egen høst, min tiltagende gråhet, sviktende kapasitet og forutbestemte forgjengelighet.

Ditt budskap til meg har vært: «Memento mori»

Så lenge en kan stå oppreist, selv om det er av kun seighet og vilje, er det et visst håp. Men Snøtyngden blir tyngre å bære for hvert år, livets vinterstormer rusker ubønnhørlig i stadig mer skjøre knokler og sprø muskler og ledd

Og en dag eller natt vil også jeg gå i kne, segne om til den ene eller den andre siden.

Da gjelder det også for meg å falle til den riktige siden og på en slik måte at senere turgåere blir nødt til å stoppe opp og vurdere sin videre ferd, og kanskje håpe at noen positive minner og fornuftige tankevekkere bevarer fra den falne.

Vi må dog huske at vinden fort kan snu, og komme med overveldende styrke fra uventet hold, og velte alle gode forsetter i uønsket retning – så vel for tær som for mennesker.

Finn Krog

Etisk post 19. okt 2020 Kåre Rogne

Hva er egentlig dette merkelige som kalles livet Som vi raser oss gjennom, som om vi hadde hastverk med å komme til livets ende, en ende som de fleste av oss frykter. Eller som vi sløver oss igjennom, som om det ikke hadde noen verdi, mens vi lurar på hvordan vi skal slå i hel tiden. Tiden som er den mest verdifulle gave vi eier.

Hvor ofte setter vi oss ned og tenker over hva vi fyller livene våre med. Hvor ofte haster vi ikke i vei fra et sted til et annet, uten å skjønne at livet er det som ligg imellom. Det virker som om vi mangler forståelse for at livet ikke er å komme frem, men å være underveis.

Kunsten å leve, den virkelige kunsten, består ikke nødvendigvis å skaffe seg mest mulig å leve av, men noe å leve for. Så enkelt, men samtidig så vanskelig.

I forlengelsen av dette har jeg lyst til å gjengi en historie. Den er forfattet av Aleksander Mørland Karlsen. Jeg festet meg med denne historien og har derfor lyst til å gjengi den, for på den måten å gjøre hans ord til mine

Historien om den velstående forretningsmannen og den lokale

fiskeren.

Får du av og til en sånn gnagende følelse av at du skulle eller ha burde kommet lengre, tjent mer penger eller gjort noe bedre?

For noen år siden bodde jeg på en nydelig øy sør i Brasil. I løpet av oppholdet møtte jeg flere vise mennesker og ble fortalt mange historier som ga meg nye og verdifulle perspektiver på livet.

En historie som gjorde et spesielt sterkt inntrykk på meg handler om møtet mellom en forretningsmann fra storbyen Sao Paulo og en lokal fisker. Originalhistorien ble først publisert i 1967 av Heinrich Böll, som forøvrig vant Nobelprisen i litteratur like etter.

En forretningsmann fra storbyen Sao Paulo ferierte i en liten kystlandsby i Brasil. En av dagene fikk han øye på en lokal fisker som kom roende inn mot stranden i en liten robåt. Med seg hadde han et knippe med fisker. Forretningsmannen var imponert, og straks robåten ankom stranden, spurte han fiskeren.

«Hvor lang tid tar det å få tak i så mange fisker?»

«Det går forholdsvis fort, det», svarte fiskeren.

Forretningsmannen klarte ikke å dy seg og utbrøt: «Så hvorfor ror du inn allerede nå, når du kan være ute lenger å få tak i enda flere?»

«Dette er nok til å dekke hele min families behov», svarte fiskeren og nikket mot fiskene, som nå var blitt lagt i en stor bøtte.

Forretningsmannen ga seg ikke, og spurte: «Så hva gjør du resten av dagen?»

«Vel», sa fiskeren og dro robåten helt opp på stranden. «Jeg pleier å

stå opp tidlig, dra ut på havet og fiske til jeg har fått det jeg trenger. Så drar jeg hjem og leker med barna mine. Om ettermiddagen tar jeg en liten siesta med kona mi, og når kvelden kommer drar vi ned til stranden og møter våre amigos. Så spiller vi gitar og synger og danser hele kvelden».

«Det har seg sånn», sa forretningsmannen og kremtet, «at jeg blant annet har en PhD i forretningsutvikling. Jeg kan hjelpe deg til å bli en suksessfull person».

«Å, ja så», svarte fiskeren.

Fra nå av bør du bruke mer tid ute på havet og fiske så mye som overhodet mulig. Når du har spart opp nok penger, kan du kjøpe en enda større båt og fange enda flere fisk. Snart vil du være i stand til å kjøpe flere båter, og starte ditt eget foretak», fortsatte forretningsmannen.

Fiskeren tygget litt på det forretningsmannen akkurat hadde sagt, og spurte: «Hva vil så skje?»

«Jo, det skal jeg si deg! Du vil da kunne flytte fra denne landsbyen og opp til Sao Paulo, Hvor du kan sette opp din egen hermetikkfabrikk, som vil gi deg full kontroll over både produksjon og distribusjon»

«Hvor lang tid vil det ta?», spurte fiskeren

«Ja, du må nok regne med i overkant av 10 år», svarte forretningsmannen

«Og etter det?», fortsatte den lokale fiskeren

«Etter det kan du og familien din leve som konger, og når tiden er riktig, kan du børsnotere aksjene dine og bli virkelig rik».

«Hva vil da skje?» spurte fiskeren

«Du vil da endelig kunne pensjonere deg og flytte til et hus i en fiskerlandsby, stå opp tidlig å fiske litt, dra hjem og leke med barna dine, ha en liten siesta med din kone, og når kvelden kommer kan du dra for å møte vennene dine og spille gitar, synge og danse hele kvelden!», svarte forretningsmannen entusiastisk.

«Men er det ikke akkurat det jeg gjør nå?» spurte fiskeren forundret. Er det en ting jeg har lært de siste årene, etter å hatt mangfoldige gode og ekte samtaler med flotte mennesker, så er det at veldig mange bruker store deler av livet sitt på å klatre opp en stige, bare for å innse at stigen står lent opp mot feil vegg.

Det er viktig å stoppe opp med jevne mellomrom og skaffe seg litt perspektiv. Muligens gjøre om på prioriteringene. Stille seg noen utfordrende – og ofte ukomfortable spørsmål: Er det virkelig dette jeg ønsker? Hva er egentlig viktig for meg? Står kanskje stigen lent opp mot feil vegg?

Alexander Mørland Karlsen

Til alle Brødre!

I forbindelse med rydding o.l. finner vi alltid noe som vi ikke trenger mer. Nå har dere muligheten til å få gitt bort dette, som du sikkert har flyttet på mange ganger og som du ikke trenger. Det kan være noen andre som ønsker seg nettopp dette. Denne "ruten" er satt av til dette – under tittelen "Gis bort". Har du noe til overs – ta kontakt med redaksjonen.

Vks

Kåre Rogne

Mors julekveld

Av Hans Børli

*Je sitter og tenker på julekveld, mor-
je mins den så vel fra før:
Når maten sto ferdig i skåp og på bord,
og høgtida knakket på dør,
da kom du fra fjøset i nyfallen snø
med kveldsmjølka skumkvit i spann.
Og tusentall froststjerner tok til å strø
sitt sølv over helgstilte land.
Du stanset på stien. – Du sto der og såg
med sinnet mot høgtida spent.
Som alteret kvitduket Kosslia låg
og lys hadde stjernerne tent.
Slik sto du der mangen en julekveld blå
på fjøsstien – lita og trøtt.
Men aldri hørte du klokkene slå
den kvelden da Jesus vart født.
Nei, malmljomen trøtnet mot granskog og tall
der langt bakom høgdenes ro.
Nærmere er det til Betlehems stall
for den som har enfoldig tro.
Om aldri ei tårnklokkes dirrende klang
til deg djupt i skogen fant inn,
så tonte dog viddenes julekvelds-sang
mildt mot ditt menneskesinn.*

Mors julekveld er et dikt i samlingen *Men støtt kom nye vårer* som ble utgitt allerede i 1945. Til de som har til gode å fordype seg i diktene til eidskogingen Hans Børli finner det meste i *Samlede dikt* av lyrikeren. Anders Vetle Olsen utfordres til å presentere et dikt i første nummer av Gyldenposten 2021.

Maskinell Skogsdrift ANS 2116 Sander

Tynning og
sluttavvirkning
utføres.

Mail: i-eidsmo@frisurf.no

Tlf. 62 96 54 67 – Mobil 916 19508

Din lokale totalentreprenør

Hedmur I BYGG
MUR
Elgvegen 1A, 2211 Kongsvinger VARMEFAG
den beste løsningen BER
GER
SEN

RIIS
BILGLASS
FIKS STEINSPRUT
KOSTNADSFRI*

RASTA GLASS AS

Ring **628 18233** eller besøk **bilglass.no**

*ved kasko eller delkasko

– for et bedre miljø

GK NORGE AS

AVD. KONGSVINGER

Industrivegen 53, 2212 Kongsvinger TLF. 62888370

Inneklima og ventilasjonsentreprenør

